

K á v é és fanfiction 2. fejezet

Ariana, szombat 25 december 2021 - 18:22:31

2. fejezet

Max teljesen elszigetelte magát mindenkitől, még Carrollal sem beszélt. Kicsit talán azt akarta, ez az ígéret, ha nevezhette egyáltalán annak, legyen csak az övé, és tudta, ha beszélne a lányal, úgyis elújságolná neki. Maga sem értette ennek az egésznek a logikáját, de egyszer csak arra vágyott, senki se tudja róla, hogy talán John észrevette. Max már ha nem gondolja túl. Ha igen, nem csupán a férfi, hanem a barátai előtt is égne, szóval jobb így mindenkinek, igen. Legalábbis Q ezzel nyugtatta magát.

A város inget kifejezetten imádta. A kávészó esti része ugyanis sejtelmes lámpákat kapott, amik kiemelték az anyagot, és neki egy ébber is meglehet. Qsen jól állt ez a szín. Persze ilyenkor elég sokan megfordultak a pulk körül, a dőlel Qtti nyuginak nyoma sem maradt. A reggelekhez sosem hasonlított volna, mert azok mindig pörögtek, de tízután az értakadt egy kis csend. Na, az este ént, még hétézőnapok alkalmával is ritkának bizonyult. Max pedig épp ezt szerette, a folyamatos zsongást, hogy soha nem unatkozott.

Most mégis egyfolytában az óráját leste. Igyekezett diszkreéten tenni, de egyre türelmetlenebbé vált. Naivan azt gondolta, John tényleg feltűnik majd, azonban egyelőre úgy tűnt, tévedett. Ez a kedvére is kihatott, egyre nyögősebben vette fel a rendelést, még a mosolygással is meggyőlt a baja, pedig automatikusan kedves szokott lenni mindenkire. Ez a felismerés persze még inkább frusztrálta.

A tekintete azonnal az ajtóhoz tapadt, ahogy a férfi belépett. Talán megérezte, akármekkora butaságnak hangzik is, de abban a másodpercben fordult oda, ahogy John megjelent. Igaz, elég kevés idő volt, amikor NEM figyelte a bejáratot.

Mit adhatok? kérdezte, amikor John végre elért a pultig. Közben igyekezett kezdeni valamit a hangjával, hogy ne remegjen annyira. A férfi ugyanis most nagyon máshogy nézett ki, mint a hétézőnapokban. Sokkal lazábbnak látszott, az ing szinte a mellkasa közepéig szétnyílt, és ez úttal farmert viselt. Max igazán sajnálta, hogy a pult minden szinten elválasztja Qket. Légiétel állítónak találta a férfit.

Azt hiszem, egy Martinivel kezdenék.

Nem gondoltam, hogy az édeset szereted.

Igazából nagyon édesszájú vagyok felelte John, és még az ajkát is megnyalta mellé. Max szó szerint felszisszent.

Kérlek mondd, hogy te most fölöttölsz velem! csúszott ki a száján, de mivel Qtt szabadkozhatott volna, John felkacagott.

Az volt a célom, igen. És kezdem megszokni, hogy ami a szíveden, az a szívedon.

Voltaképp általában diplomatikus vagyok jegyezte meg Max, bár sejtette, így ez az ismeretségük alapján eléggé nehezen hihető.

A diplomatikus énedet kihagynám, inkább az Qszínté érdekel.

Max legszívesebben meglazított volna a nyakkendőt, mert hirtelen úgy érezte, mintha felcsavarták volna a fűtést. Néhány nappal ezelőtt mindenre számított, csak arra nem, hogy egyszer egy ilyen helyzetbe bonyolódik. Nem mintha ellenére lett volna, csak hát &

A Martinidőlt John elé a poharat, és a következéző vendéghez lépett, hogy kiszolgálja. Azaz érteltűnt neki, hogy a férfi gondterhelten összeráncolja a homlokát, de inkább nem foglalkozott vele, egészen addig, míg az üres pohárért nem nyúlt. John azonban megragadta a csuklóját.

T ülmentem valamilyen hat áron? k érdezte, és l átszott rajta, hogy komolyan érdekli a v álasz. Max fels óhajtott. Ha m ár a f érfi az Qszint ét akarta &

Itt igen. Viszont & Biztosra vette, hogy meg fogja b ánni, de nem b írt mag ával. K özelebb hajolt Johnhoz, hogy csak Q hallja, amit mond. Ha valamit szeretn él, v árj meg, és igyunk meg egy italt m áshol. M ár ha k épés vagy j ózan maradni. R észekkel nem ismerkedem.

Gyorsan elh úz ódott, nem akarta tudni, butas ágot csin ált-e, ink ább a f érfi fel é sem n ézett legal ább f él ór án át, pedig nehezen állta meg. Ut ána is csak az ért ment vissza, hogy megk érdezzé, k ér-e valamit, és amikor John egy ásv ányvizet k ért, akaratlanul k üld ött fel é egy t öbb mint kedves mosolyt &

Minimum elment az esze.

Sz óval, mi óta dolgozol itt? érdekl Qd ött a f érfi, amikor v égre akadt p ár perc üresj árat. Max elgondolkodott.

M ásf él éve, k ör ülbel ül. Egyetem mell é kell a p énz.

Sz óval m ég tanulsz?

Aha. K özgazdas ágtant, b ár az irodalom jobban érdekel felelte Max, majd bocs ánatot k ért, és elt qnt kiszolg álni egy m ásik vend éget. K özben a szeme sark áb ól tov ábra is Johnt figyelte, igyekezett vissza hozz á.

Teh át szeretsz olvasni t ért vissza a t ém ához a f érfi azonnal. Max b ólintott, de k özben nem tudta legy qrni a gomb ócot a tork ában. Mi van, ha John r ák érdezt, olvasta-e a reg ényeit? M égis mit mondjon akkor?

Igen, nagyon v álaszolta, majd gyorsan visszadobja a labd át. - És te?

El sem tudn ám k épzelni k önyvek n élk ül az életem nevetett fel John, Max pulzusa pedig gyorsabbra kapcsolt. A f érfinak nagyon j ól állt a nevet és.

Aha. Mind össze ennyit reag ált, azt án megint mennie kellett. V ég ül eg ész este nem szabadult, amit Ql stresszes lett, és folyamatosan azt n ézte, John mikor unja meg és l ép le. A f érfi viszont meglep Qen kitart ónak bizonyult. Max abban a pillanatban azonban, amikor v éget ért a m qszakja, és v égre elszabadult, nemhogy megnyugodott volna, hanem kegyetlen ül ideges lett. R áad ásul k és Q volt, így a legjobb hely, ahova be ülhettek, egy kis k áv éz ó a sarkon, pedig neki is j ól j ött volna valami alkohol.

Ennyire f áradt vagy? k érdezett r á John a k áv éj át kortyolva. Max gyorsan nemet intett, és Q is ivott a saj átj áb ól. Megborzongott az íz ét Ql, mire a f érfi kikacagta. T ény, hogy a ti étek jobb.

Mert az k áv é morogta vissza a fi ú halkan, amin Jonh m ég jobban sz órakozott.

A kiszolg ál ás is sokkal kellemesebb c élozgatott, Maxnek pedig meg kellett laz ítania egy gombot az ing én. A nyakkend Qj ét m ár r ég levette, de ha tudta volna, mi lesz a program, hozott volna v ált áscuccot. Így azonban kellemetlen ül érintette, hogy a munkaruh áj ában ücs ör ög valahol.

Igaz án? k érdezett vissza, és kiss é el Qred Qlt, hogy k özelebb legyen. Akkor is, ha a pultos egy fasznak nevez? Úgy t qnt, Johnnak bej ön a dolog, mert ugyan így tett, így viszont csak n éh ány centi v álasztotta el Qket.

H át, ha nem teszi, akkor nem kelti fel a figyelmem sem kontr ázott r á a f érfi, mire Max élesen besz ívta a leveg Qt. Az önuralma v észesen a v ég ét j árta, feladta a marad ék diplomatikuss ág át is. Tudnia kellett.

Ok é, John. El árulod, mit keresel?

Maga sem értette, mi ért annyira izgatott a v álasz miatt, de a sz íve majd ki üt ötte a mellkas át. John azonban lelombozta.

Gyors egy éjszak ást.

Oh. Max igyekezett nem mutatni a csal ódotts ág át, b ár val ósz ín qleg ki ült az arc ára, mert a f érfi meg is jegyezte.

Nem erre sz ám ított ál.

H át nem. Nem is vagyok az a t ípus, aki azonnal az ágyba ugrik felelte Max. A k áv éj át kavargatta, pedig nem tervezte meginni, de a p ótcselekv és seg ítétt. T ül sz épen indult, a ki ábr ándults ág er Qsebben csapott le r á, mint azt v árta. John azonban nem adta fel, meglepve ezzel.

Kíváncsi voltam, hogy mit csinál?

Max hirtelen meg bement a szobába. Szépen nézett ki, meg akarta látni a lányt, mert ha már hirtelen megkísérletezte, legalább biztosra akart menni. Az ajkán azonban tücsökös csókot írt, nem szóval mondván, hogy nem.

Nagyon ritka.

Lehetne ez a ritka alkalmak egyike?

Max sőt, hogy a lányt, hogy egy kis tücsökkel jöjjön a nyakához. Nem jött be a dolog, mert már beleélt magába, a férfi tücsökös csókot írt. Akkor is, ha nem lesz folytatás. Miért is ne? Hogyan is utasíthatja el?

Jó. Viszont idegenekkel nem vagyok passzív. Jelentette ki, mintegy utolsó édes csókot, ami lesz alapon. Elvágta a lányt, és még nagyobb hirtelen megkísérletezte is. John is azonban egy szöveg Q-ját, a Q mosolyt kapott érte. A férfi a kezét ért nyakát, végigcsókolta, miközben a szemébe nézve súgta, hogy csak Max hallhassa:

Az kifejezetten nem hirtelen.

John szívesen állt a lány mellett. Bár a korábbiak után Maxet ugyan nem lepte meg, az érzés csalódott volt. Szívesen megkísérletezte volna a férfi lakását, de nem merté erőszakot. Már ez is több, mint amennyit várta a Q-tól, amikor a férfi elvágta a lányt és a csókot érte. John ugyanis meglepetten Q-nak, kedveskedve tapadt a szájára, igaz, az ujjai szinte azonnal megtámasztották a gombokat Max ingjén. Ez a két Q-szerű, a türelmetlenség és puhaság teljesen elvette Max szívet.

Az érzés sem lehet több? súgta, amikor elváltak egy pillanatra. John azonban nem hagyta reménykedni, azonnal megkísérletezte a fejét.

Semmi, épp sem lehet több? súgta, amikor elváltak egy pillanatra. John azonban nem hagyta reménykedni, azonnal megkísérletezte a fejét.

Nem olyanok a türelmeim, hogy kapcsolatba kezdjek.

Értem. Vagyis nem. Akiadékos érte? Oké, hogy népszavazás a sorozat, de az érzés biztos lehet életed csúszott ki Max száján. John arcára sokkolt őt, rögtön eltávolodott a Q-tól, döbbenten nézett a szemébe.

A francba! csattant. Nem mondd, hogy tudod, ki vagyok! Csak annyit árultam el, hogy a lányokat írok & Max érezte, hogy elszúrta, a férfi reakciója nyilvánvalóvá tette. Épp csak azt nem tudta, hogyan hozhatja helyre a dolgot. Nem szóval érezte volna fel minden hirtelen, ha már idáig eljutottak. Ennek ellenére ismét az Q-szerűség mellett döntött.

Igen, olvasom és szeretem az írásaidat.

Remek. Még egy dolog sem tudok összehozni anélkül, hogy felismerjenek. Ez mennyire elcsúszott & A férfi nem jutott a mondat végére. Max visszalépett a falhoz, aminek az elülső szorította, és újra megcsókolta, ezúttal erőteljesen, reményei szerint minden ellenállást elmosva.

Ezt most &

Ha titok, hát titok. Lépünk túl ezen lehelte Max a férfi felé. Ezúttal nem csalódott, John nem kellett kétszer kérnie, hogy visszatérjenek az iménti kellemes tevékenységhez &

Max kedvetlensége akkor hirtelen megváltozott, amikor Carol sokadikára cselezgette Johnra. Nagyon szóval kiöntötte volna a szívét, de kőöntötte az érzete, és bár bízott Carolban, tudta, rajongóként mennyire nehéz lenne magában tartania egy ennyire fontos infót. Nem kockáztatott. Egyébként is úgy tartotta, amit hirtelen tudnak, az többé nem titok.

Nem, pár napja nem láttam felelt semlegesnek szavát hangon, még a vállat is vont hozzá. Talán most máshová jár.

Ajj, nagy kár. Kíváncsi lettem volna, tényleg bejött-e neki.

Gondolom, akkor nem t qnik el, b ár a fene se tudja. Elv égre nem ismerem, p ár r övidke besz élgét és alatt nem t ül sokat tudtam meg r óla s óhajtotta Max, és hogy lekoptassa Carolt a t ém ár ól, gyorsan k üld ött neki egy f ájlt. A k övetkez Q fejezetet nagyon lassan írta meg, tal án ennyire m ég sosem szenvedett t ört énettel. De komolyan vette, t ök életeset akart, ez pedig nagyon r ányomta a b élyeg ét a dologra. K özben t öbbsz ör is azon gondolkodott, vajon az eredeti t ört énetet is ilyen lehet-e írni. És vajon mi t ört éne, ha John az Q ír áseit is elolvasn á & Vajon azt is ut áln á, mint a t öbbit?

Am úgy figyelsz?

Aha mondta automatikusan, azt án összezavarodva pillantott a monitorj ára. Teljesen elfeledkezett r óla, hogy vide óh ív ásban van, mert Carol sok áig csendben volt. M áskor leste volna az arc át, izgatottan v árta volna a v élem ény ét. Nem értette, mi üt ött bel é.

Sz óval ez valami zseni ális. Tudom, mindig mindenre ezt mondom, de basszus! Kenterbe veri az eredetit lelkendezett a l ány. Max k ényelmetlen ül f észkel Qd ött a sz ék ében, pedig ör ülnie kellett volna egy ilyen dics éret ut án.

Az ért ez t úlz ás h ár ított, Carol azonban percekén kereszt ül, meg áll ás n élk ül önt ötte r á a v élem ény ét. Egy id Q ut án Max felengedett t Qle. R áad ásul amint posztolta a fejezetet, r áj ött, hogy nem csak bar átn Qje van od áig érte & Ez teljesen feldobta, v égre j ókedv qen kelt, k ész ül Qd ött, s Qt m ég a munkahely ére is f üty ör észve érkezett, a vid áms ág át semmi sem tudta elrontani. Legal ábbis ezt hitte, de amint felpillantva észrevette a pultn ál Johnt, az eg ész azonnal ki is r öppent a fej éb Ql. Onnantól csakis a f érfinak szentelte minden figyelm ét.

Szia, r ég l áttalak! k ösz önt ötte, b ár kicsit feszengett. Az egy ütt t ölt ött éjszaka k épei r ögt ön újra lepereregtek el Qtte, kellemesen megborzongatva. Rem élte, John sz ám ára is j ó eml ék maradt, de csak akkor nyugodott meg, amikor a f érfi k üld ött fel é egy gyenge mosolyt.

Dolgoztam. Azaz pr ób áltam, m íg fel nem adtam. Kaphatok valami er Qset? k érdezte, mire Max azonnal teljes ítette a k ér és ét. L átta, hogy t öbb vend ég is v ár r á, m égsem akar ódzott mozdulnia John mell Ql. A f érfi szemmel l áthat óan levert volt, és rosszkedv q, alig emelte fel a pillant ás át a b árpultról, csak kom ótosan kortyolgatta az ital át.

Mi a baj? sz ök ött ki Max sz áj án. A f érfi érdekl Qdve emelte fel a tekintet ét, majd letette a pohar át, és m élyet s óhajtott.

El ég pocs ék érz és r ád öbbenni arra, hogy akad, aki jobban írja a saj át t ört énetem. Elviheti olyan ir ányba is, amerre én nem tehetem.

Ezt most nem értem v álaszolta Max, mire a f érfi el Qszedte a telefonj át, és az orra al á dugta. Max lefagyva b ámulta a bet qket. Rengeteg érz és horgadt fel benne, fogalma sem volt, m égis mit reag áljon. John azonban tov ább besz élt. Sz óval egy ideje k övetem a fanfiction ír ój át, és marha jól ír. Sokkal jobban, mint én, r áad ásul & a fen ébe, annyira irigylem. Én sosem írhatn ám meg így a folytat ást, mert a rajongók egy r észze sz étszedne.

M ármint mi ért?

Ha összehozn ám Qket pontos ított John, mire Max szeme elkerekedett. Legvadabb ál m ában sem gondolta volna, hogy a f érfi fej ében is megfordult ez a lehet Qs ég, az izgatotts ág lecsapott r á.

Tervezted?

Igen, de akkor m ég a franc sem gondolta, hogy ennyire n épszer q lesz a sorozat. Elvesz íten ém a rajongók egy r ész ét, ha megl épn ém.

Pedig annyira összeillenek! v ágta r á Max, mire a f érfi elmosolyodott.

Sz óval most ismét tombol az ír ói v áls ág. Minek fejezzem be a k ötetet, ha valaki úgyis jobbat tud n álam? Felesleges id Qpocs ékol ás.

John leh úzta a whiskyt, és Max fel é ny újtotta a pohar át, a fi ú viszont rezzenetlenül álldog ált, észre sem vette.

Nem akartalak elbizonytalanítani sz ólalt meg v ég ül, mire a f érfi megr ázta a fej ét.

Ez a fanfiction bizonytalan íté, err Ql nem te tehetsz.

Max a hajába tétült, miközben már éreleget. Végül a zsebébe nyúlt, eldobta a mobilját, és John elé tette. A férfi rápillantott, majd összevont szemöldökkel nézett újra Maxre.

Te is olvasod?

Max képernyőjét váltotta, mire John állapítványosan leesett. Max attól tartott, üvöltöni fog vele a bárkőzében, legalábbis az arcára harag ült ki, mindez azonban csupán másodpercekig tartott.

Oké, az italom te fizeted – mondta végül, és visszacsúszította a mobil Maxnek. Ráérsz munka után? Azt hiszem, beszélgethetünk.

Igen. A múltkor hol járt?

Szerintem egy fokkal tovább könyvezet kellene. Kiveszek egy szobát a szállóban, ahol legutóbb is – John elhallgatott, Max pedig kapott tőle egy nagyon jelentőségteljes pillantást. – És jöttünk.

A férfi felkelt, még hátraintott, majd elment. Max lekövetkező álmult után. A munkára már képtelen volt koncentrálni, folyamatosan azon merengett, vajon hogyan végződik az a beszélgetés és

A mászója viszont gyorsabban letelt, mint szeretne volna. A hotelhez is túl hamar érkezett, és amikor kopogásra emelte a kezét, még vett egy mély lélegzetet, majd kifújta. Remélte, hogy John nem dühös rá, de legalábbis életben hagyja és

Amikor azonban feltáruzták az ajtó, néhány hosszú másodpercig fel sem fogta a látványt.

Későbbre várta a látást, és elállt az ajtó, hogy beengedje. Max leginkább zavart fedezett fel rajta, mondjuk azzal nem volt egyedül, mert az is hasonlóan érezt. Arra aztán végképp nem számított, hogy John egy szál török ököből fogadja, csöppögő hajjal. Emlékeztetnie kellett magát, hogy beszélgetni jött, nehogy esetleg önálló életre keljen a keze és

Pedig nem rohantam – felelte színtelen. Azt már nem tette hozzá, hogy valóságban qleg mindent megtett, hogy minél később érjen ide.

Leültek. Kényelmetlenül nagy távolságra, John a fotelba, Max a kanapéra. Alig mert felnevetni, ezért, hogy a férfi kezdjen bele, hogy tisztán lássa, mégis merre tartanak. Bár azt már kifejezetten jó jelnek vette, hogy még nem üvölt vele, miután felfedte a titkát. Eddig nem egyszer eljárt az álmult, mi lenne, ha a kedvenc íróját ismerné a történeteit, de most, hogy kiderült, tényleg olvassa őket, még mindig nem tudta pontosan, ez mit is jelent számára. Hiszen a férfi annyiszor nyilatkozta korábban, mennyire utálja a fanfiction-eket, amiket a karaktereivel írnak és

Érték már meglepetések az életben, de a titétopkategóriás – mondta John még mindig némi hitetlenkedéssel a hangjában. Max igyekezett a szavaira koncentrálni, véletlenül sem arra, hogy a férfi voltaképp meztelen, ha azt a kis török ököből nem számoljuk, de nehezen boldogult. Közben próbálta elhessegetni a gondolatot, hogy a férfi mi ért is zuhanyozott, mielőtt találkoztak, mert nem akarta hiúreményekbe ringatni magát.

Nem tudom, most elnézést kellene-e kérnem. Tisztában vagyok vele, mit gondolsz a fanfiction-műfajról. John felsóhajtott, és megdörzsölte a halántékát.

Igen fura eset a miénk.

Abszolút adott neki igazat Max, de inkább elkapta a tekintetét, amikor észrevette, hogy már a férfi combjára siklik és

És irigy vagyok, ez az igazság. Max erre már képtelen volt felnevetni. Valami hasonló tervet terveztem eredetileg, reméltem rá érezte.

Vagy csak követtem a jeleket, amiket hagyta – vágta rá Max. John szemöldöke meglepetten szaladt össze, a férfi finlázott, hogy rákoncentrálna a szavakra, mielőtt beolint.

Akkor azokban olvasol nagyon jól.

Az ismét beköszöntő csend fojtogatta Maxet. Neki is rengeteg kérdés volt, olyan is, amit még fel akart tenni, és olyan is, ami csak nemrég született meg benne. A legfontosabb azonban annyira kikíváncsított tőle, hogy nem bírt magával.

Mi tart vissza attól, hogy úgy írd meg, ahogy te akard?

John h átrád Qlt a kanapára, ettől viszont a testét takaró apró frottír még jobban elcsúszott, Max pedig ismét emlékeztette magát, hogy csak beszélni fognak. Beszélni. Erre nekik erejével ismét a szemébe nézett, de Johnnak vagy nem tartott fel a reakciója, vagy a válaszával volt teljesen értéken elfoglalva.

Nem vagyok arra, hogy egy rakat mocskolódat kapjak, de ühös és csalódott rajongókat &

De ha nem úgy írod meg, ahogy neked tetszik, akkor te leszel de ühös és csalódott & próbálkozott Max. John azonban felnevetett, mindenvidékesen elnevetett, fásultan.

Sosem voltam az a típus, aki magát helyezi el Qtérbe.

Akkor talán kivétel lehetnél. Én biztosan imádnám.

Azt sejtettem. Talán, ha lesz hozzá bátorítógomb, befoglak tesztolvasónak - mosolyodott el John. Bár szerintem ez sosem történni fog. Inkább be sem fejezem.

Pedig azon kívülről akár másnak is befoghatsz - felelte Max, egyidőben John utolsó mondatával. Tessék? Mi az, hogy be sem fejezed?

A férfi h átrádta öntette a fejét a támlára, és rázta a nevetés. Maxre sandított.

Nem lehetnének rá inkább arra, hogy mire fogjalak még be?

Max pulzusa megugrott, főleg miután John felkelt, hogy hozzá sétáljon, majd helyet foglaljon mellette. Akkor jól sejtette, hogy a férfi nem csupán beszélni és kérésre ült. Mégsem merté elhinni.

Hát nem is tudom. Mire szeretnél?

Még kitaláljuk - s ügta John a fölébe, mivel Qtt a maga felé fordította az arcát, hogy megcsókolhassa, Maxet pedig hirtelen semmi más nem érdekelte.

[Előző](#)

[Következő](#)